

Capitol

„Business is life“

Megakorporace Capitol je ojedinělým zjevem současného světa. Je to první a nejstarší korporace a také jediná, která si uchovala – alespoň navenek – korporační model společnosti. Je to patrně dáno realitou starých pozemských USA, které za dobu své existence vyvinuly podivuhodně obchodnický model civilizace a úspěšně jej promítly i do vytvoření Capitolu.

Historie

Zárodky Capitolu vznikaly již dlouho před Exodem, nejprve v neformální podobě. Uzavřená kasta skutečných vládců USA se zformovala již v době 1. světové války a od té doby dávala stále více najevo, že prezident nejmocnějšího státu Staré Země je pouhou figurkou v jejích rukách.

Země byla v době Exodu zaplavena tisíciupkami uprchlíků, Hispánců, Mexičanů a dalších, kteří hledali naději na lepší život. Samozřejmě marně, neboť USA i přes svůj vysoký standard nedokázaly takto rozšířenou populaci uživit.

Státní zřízení, drčené útoky pseudodemokratických křiklounů, nedokázalo na vzniklý chaos rázně reagovat. Celá správní a soudní soustava stála na dlouholetých tradicích občanské svobody, které v době násilí a zkázy byly jen na překážku. Pokusy aplikovat je na masu přistěhovalců z jiných kulturních celků skončily, jak jinak, naprostým krachem. Rasové bouře, nepokoje a násilnosti se rychle rozšířily po celé zemi. Policie nebyla dostatečně vybavena, aby udržela na uzdě tisícové davy. Navíc situace využívali gangsteři nejrůznějšího ražení, často vybavení moderními zbraněmi. Byla povolána Národní garda a armáda.

Jenomže dlouholetý proces „rasového vyrovnávání“ způsobil, že v armádě sloužilo velké množství vojáků, kteří měli s rebelanty úzké ideové a nezřídka i příbuzenské svazky. Navíc kvalita výcviku a podmínky pro vstup do armády doznávaly stále klesajících tendencí, neboť US army nedokázala dostát svým početným závazkům po celém světě. Záhy nastal rozklad

morálky, hromadné dezerce a brzy poté se vojenské uniformy začaly objevovat v pouličních nepokojích na straně vzbouřenců. Země se řítila do krize, kolapsu a nové občanské války.

Vrcholem všeho se staly protesty ve Washingtonu D.C., které vyvrcholily pravidelnou bitvou, během níž komanda povstalců pronikla do Bílého domu a přímo před zraky televizních kamer zavraždila prezidenta USA s celým týmem ministrů a poradců. Vypukl chaos a anarchie. Ještě týž den vyjely do ulic New Yorku, Detroitu, Los Angeles a několika dalších měst obrněná vozidla a tanky, opatřené nezvyklými emblémy. Disciplinované šiky vojáků, oděných v supermoderních těžkých pancířích, během několika hodin potlačily nejhorší nepokoje. Krveprolití nabývalo obrovského rozsahu, ale neznámé úderné jednotky stále postupovaly, objevily se ve všech velkých městech a rázně nastolily pořádek. Teprve nyní se ukázalo, že se jedná o soukromé armády velkých nadnárodních společností, které se dohodly na společném postupu. Dalšího dne vystoupili v televizi mluvčí korporací, potvrdili všechny dohady a oznámili vytvoření nadfiremní organizace, která zastřeší vojenské operace.

Spojená vojska korporací postupovala rychle, drtila nemilosrdně jakýkoli odpor a proti rebelům uplatňovala exemplární a drastická opatření. Během několika měsíců ovládla většinu země s výjimkou několika ohnisek odporu. Desetitisíce lidí byly internovány v táborech, jiní pak vysídleni do nedobytých rebelských zón, kde je vzbouřenci, sami trpící nedostatkem jídla, většinou různými způsoby povraždili. Vládní struktury však byly v troskách, neboť úředníci a policisté se stávali prvotními cíli vzbouřeneckých represálií. Korporační oddíly musely suplovat přímou správu země, což přirozeně nebylo v jejich silách. Byli urychleně povoláváni lidé do civilních struktur, čímž vliv korporací dále stoupal. Nakonec, po několika chabých pokusech o obnovení Kongresu USA, byla společným rozhodnutím žalostných zbytků Senátu a Sněmovny reprezentantů předána výkonná moc prozatímně do rukou Sjednocených korporací. Tehdy se poprvé na veřejnosti objevil název Capitol, který měl symbolizovat obrodu hlavního města a novou jednotu USA.

Vítězství Capitolu však neznamenalo konec problémů, neboť země byla po válce hrozivě zpustošená. Oči direktorů, kteří již tehdy jakožto představitelé jednotlivých korporací vytvářeli zárodek pozdější Rady, však již vzhlížely vzhůru k nebesům a ambiciózní kosmický program byl odstartován. Proces kolonizace Luny byl připraven již dávno, avšak zpoždění způsobené válkou způsobilo, že Capitol se musel o Lunu podělit s ostatními megakorporacemi. I tak však držel největší podíl území a jednoznačně vedl v hledání a využití nerostných zdrojů.

Jakmile obyvatelstvo USA pochopilo, co znamená Exodus pro ně, strhla se nová vlna paniky. Masy se hlasitě dožadovaly spasení v novém, lepším světě. Ale ten byl pro nevyvolené uzavřen. Nastalo šílenství v podobě Prvního lovu akcií, nákupní horečky, kdy se akcie Capitolu, resp. v něm sdružených korporací, které byly za nové zvolna vyměňovány, šplhaly do neuvěřitelných výšek. Navíc prakticky nebyly na volném trhu k dostání. Několik milionů šťastlivců si dokázalo pořídit vstupenku do ráje, ale na hlavní masu prostých občanů se nedostalo. Davy, držené na uzdě jen hlavněmi kapitolských zbraní, řvaly hrůzou a hněvem, když se obří kosmické koráby odpoutávaly z povrchu zdevastované planety. A jakmile korporační oddíly opustily Zemi, z obléhaných zón vyrazili rebelové, dychtiví pomsty a kořisti. Válka se rozhořela nanovo po celé Americe a bývalá největší světová velmoc se propadla do krve a násilí.

Občané a ti druzí

První horečka nadlouho poznamenala život a myšlení akcionářů – nyní občanů – Capitolu. Akcie se stala jistotou, existenčním minimem, životní nutností. Na lidská práva se v prvních dobách nehledělo. Kdo pozbyl své akcie, nebyl ničím. Stal se vyděděncem, odkázaným na milost ostatních, kteří na něj většinou pohlíželi štítivě, jako na odpudivý hmyz.

Všechny korporace, původně tvořící Capitol, během Exodu zanikly. Sloučily se do jediné mocné organizace, která nesla z rozhodnutí Kongresu USA vládní pověření. Ač bylo zamýšleno jako dočasné a určeno pro obnovení pořádku na planetě, nyní se stal ‚Poslední výnos‘ základním kamenem konstrukce nové mocenské struktury.

V prvotních dobách byly ustanoveny jednotlivé divize pro průmyslová a jiná výrobní odvětví. Ty se ocitly v rukou magnátů, vlastnicích dřívější korporace, a to v podstatě dědičném. Toto upořádání vydrželo několik generací, než se občané povněji usadili v novém domově, nejprve na Luně, ale stále častěji také na Marsu.

V této první etapě panovala uvnitř korporace jistá rovnováha mezi magnáty a občany. Po převedení majetku všech zúčastněných firem pod nový Capitol vzniklo silné povědomí nové příslušnosti. Občan – akcionář se stal základním kamenem nové společenské struktury. Výnos Rady direktorů (*Board of Director*), již etablovaného a obecně uznávaného vládnoucího orgánu, známá ‚Deklarace práv akcionáře‘ (*Shareholder Rights Declaration*), tento neformální stav proměnila v korporační zákon. Všem muselo být umožněno získat část korporace do osobního majetku. Občanství bylo nyní pevně spojeno s vlastnictvím akcií, které byly prohlášeny za nezrušitelné a nezcizitelné, tj. nesměly ztratit platnost (což byl nový prvek, příznačný pro splynutí korporace se státem) a nesměly být převedeny do vlastnictví nikoho mimo Capitol.

První emise těchto akcií byla zvana ‚Pozemská‘; byly natištěny a vydávány ještě na Staré Zemi. Druhá nesla název ‚Vesmírná‘, neboť představovala dovršení přerodu Sjednocených korporací do Capitolu a byla vydána v době Exodu. Třetí vlna nesla název ‚Lunární‘, neboť byla vydána poté, co se megakorporace zmocnila podstatné části Měsíce. Tyto tři první emise jsou dnes považovány za velkou vzácnost a vlastnictví akcie do nich náležící vypovídá o rodinném původu nebo alespoň bohatství – obchodují se za mnohonásobně vyšší ceny, než je pro korporační akcie běžné.

Po přesunu zájmu korporace na Mars se objevily další emise, ‚První marsovská‘ a další, později ‚První venušská‘, když se Capitol uchytil na této planetě. Existují i další, ‚Asteroidní‘, ‚Phobos-Deimos‘ atd., nicméně nejvíce emisí nese přízvisko ‚Marsovská‘ a pořadové číslo. Zvláštností je tzv. ‚Lunárně-marsovská‘ emise, část edice ‚Lunární‘, která byla po ztrátě území na Měsíci přesunuta na Mars (většinou i se svými držiteli) a akcie byly fyzicky přeznačeny. Rovněž tyto emise jsou sběratelsky velice vzácné.

Úprava vlastnických vztahů uvnitř Capitolu sebou přinesla automaticky i úpravu vztahů občanských, neboť nyní byly tyto dvě sféry neoddělitelně spjaty. Akcie znamenala volební hlas, volební právo, nejprve v bývalé korporaci, nyní v celém Capitolu. V prvotních dobách bylo na lidi, kteří nevlastnili žádnou akcii, pohlíženo jako na vyvrhele, s pokračující stabilizací společnosti tento názor poněkud ustoupil, třebaže místy přetrvává dodnes a občas se silně projeví. Nyní jsou všem, kteří se narodili v korporaci, nebo do ní byli přijati, zaručena základní lidská práva – právo na život atd. Nicméně práva občanská, tj. právo volit, být volen atd. jsou jim odepřena, dokud se jim nepodaří získat vytouženou akcii.

Způsobů, jak nabýt držby akcie Capitolu, je celá řada. Nejčastější je převod, ať už za úplatu, nebo bezplatně (např. při narození dítěte). Narozené dítě nemusí mít až do šestnácti let žádnou

akcii a jeho status je započítáván podle statusu toho z rodičů, kdo jej má vyšší. Je obvyklé, že k šestnáctým narozeninám dostávají mladí Kapitolané svou první akcii od rodičů či příbuzných a stávají se tak plnohodnotnými občany. Mezi boháči je módou dávat dětem tuto tzv. „zlatou akcii“ hned po narození.

Další možností je obdržet akcii přímo od korporace. Stává se tak za mimořádné služby, někdy jednorázové a specifické, jindy předepsané zákonem. Rozšířenou cestou je služba v armádě, zejména v tzv. Brigádách svobody (*Freedom Brigade*).

Také lze zakoupit akcii a stát se tím občanem – tato možnost je otevřená i pro člověka mimo korporaci, nicméně realizace takovéto transakce podléhá výsostnému schválení *CEO (Capitol Employment Office)*, což je úřad tvořený zástupci Ministerstva Bezpečnosti (*Security Department*), Ministerstva Financí (*Treasury Department*) a Úřadu státního tajemníka pro zdraví a lidské zdroje (*Health and Human Resources Department*), který si může vyžádat expertízy odborníků, případně posudky tajných služeb. Všichni uchazeči o občanství, kteří nejsou z nějakých důvodů ihned odmítnuti (např. užívání drog, kriminální minulost atd.) obdrží tzv. „Zelenou kartu“ (*Green Card*), která jej identifikuje a přiznává mu „Základní práva“. Občanem se stane nicméně až poté, co se domůže vlastnictví akcie.

V dnešní době rozeznává kapitolské právo tři základní statusy svých příslušníků. Status „Čekatele“ (*Expectant, Citizen candidate*), nebo též „Příslušníka“ (*Member*) zajišťuje osobě, na níž se vztahuje, již zmíněná „Základní práva“ a právo na ochranu ze strany korporace před jakýmkoli příkořím spáchaným třetí stranou. Capitol proslul striktním dodržováním těchto závazků i v mnoha sporných případech, čímž si vysloužil zamračené pohledy Bratrstva, které ve stíhání podezřelých osob nechce být ničím omezováno. Nicméně Capitol ví, že na morálku obyvatelstva má tento přístup kladný vliv a tak je v záležitostech své jurisdikce neústupný. Jinými slovy, získat příslušnost k Capitolu je poměrně obtížné, ale jakmile se tak stane, poskytovaná ochrana je silná.

Status „Občana“ (*Citizen*) či „Akciónáře“ (*Shareholder*) je standardním stupněm. Krom práv, přináležejících předchozímu statusu, má navíc právo volit a být volen do orgánů korporační správy (*Administration*). Krom toho mají občané prakticky ve všech důležitých věcech přednost před neobčany.

Posledním statutem je status „Občan s dočasně pozastavenými právy“ (*Citizen with temporary ceased privileges*), též zvaný prostě „Trestanec“ (*Convict*), což ovšem není zcela přesné, neboť do tohoto stavu se člověk může dostat i např. v důsledku duševní poruchy, užívaný zejména pro odsouzené zločince či zvláštní případy. Občan v tomto případě neztrácí svou akcii a může s ní nadále nakládat, ale nemůže vykonávat práva, která mu z jejího držení plynou, po stanovenou dobu (obvykle výkon trestu).

Za standardních okolností je „zlatá akcie“ nezcizitelným majetkem občana, nicméně ve speciálních případech, definovaných zákonem, může být zabavena korporací; to se stává zejména v případech velezrady či přeběhlictví. Tato pak přejde do majetku korporace, spravovaného Ministerstvem financí a je uskladněna v trezorech Morganovy lunární banky (*Morgans Moon Bank*), což je státní banka korporace, jejíž dceřinné společnosti jsou spoluvlastněny i Bratrstvem, které tak nepřímo poskytuje Capitolu určité záruky nadnárodního uznání majetku.

Pokud občan svou akcii prodá, pozbývá tím práv akcionáře, nicméně zůstává mu status „Příslušníka“, pokud neemigruje k jiné korporaci (na což je většinou pohlíženo jako na zradu, pokud k tomu dojde bez souhlasu úřadů) nebo se nestane nezávislým, příslušníkem Cartelu či Bratrstva.

V době přesunu na Mars byla opuštěna celá velká sídlištní zóna v Luna City, kterou si vybuodovali zaměstnanci ve vyšších postaveních jako své sídlo. Mnoho lidí se nedokázalo vyrovnat se změnou poměrů a rozhodlo se v „Zóně“ zůstat. Tito se vzdali členství v korporaci a vytvořili první uskupení Nezávislých, tzv. „*Independents*“. Independenti se stali na dlouhou

dobu významnou politickou silou Luna City, zejména v osobě Williama T. Randalla, prvního starosty tohoto nového centra lidstva. Jeho socha byla vztyčena uprostřed Svobodné zóny na věčnou památku tohoto velkého muže a celá oblast kolem nese dodnes jeho jméno, Randall Park. Postupně se Zóna šířila a pohltila několik dalších čtvrtí Luna City, i když úřad starosty byl později, během vzestupu moci Bratrstva, zrušen výnosem kardinála.

Capitol ostatně zanechal na Luně nejvíce stop ze všech korporací, např. proslulé Burroughsovy loděnice (*Burroughs Moon Shipyard*), dodnes nejvýkonnější závod na stavbu a opravy kosmických lodí v celé sluneční soustavě.

V dnešní době spočívá centrum moci Capitolu na rudé planetě Mars. Capitol investoval ohromné prostředky do její terraformace a následného rozvoje. První korporáční války rozmach zabrzdily a zničily mnohé z toho, co korporace vybudovala, ale i tak je většina civilizace na Marsu dílem občanů Capitolu.

S výjimkou Luna City je San Dorado, hlavní město planety a Capitolu, největším městem sluneční soustavy. Je symbolem kapitolské moci a bohatství.

Kapitolská společnost je jakýmsi hybridem původní občanské společnosti USA a akciových společností, z nichž Capitol vzešel.

Celá korporace je rozdělena do tzv. „okrsků“ (*District*), původně ideálně dle počtu obyvatel, později se prosadilo členění územní. Následkem toho mají různé okrsky různé počty hlasů. Volební období v Capitolu je čtyřleté. Majitelé akcií volí v poměru 1 akcie = 1 hlas, po přísném ověření skutečného vlastnictví akcií. Již mnohokrát se stalo, že předkladatel akcie nemohl řádně prokázat, že je jejím majitelem a nebyl proto připuštěn k volbě.

Volby jsou dvoukolové; do druhého kola postupují dva nejúspěšnější kandidáti z kola prvního, pokud ovšem vítěz prvního kola nezískal více než 50% odevzdaných hlasů a nestal se tak přímým vítězem. Počet odevzdaných hlasů je velmi důležitý, neboť dává zvolenému kandidátovi, který se stane direktorem (*Director*) okrsku, důležitost pro hlasování v Radě (*Board of Director*).

Direktor je pánem okrsku a nejvyšším představitelem jeho administrativy. Nicméně Capitol je ve své podstatě oligarchie a tak je tento zvolený činitel omezován vlivem nejmocnějších akcionářů, kteří v dané oblasti vlastní akcie. Tito nevolení činitelé se sdružují v Radě okrsku (*District Council*) a za určitých okolností mají možnost vetovat rozhodnutí direktora nebo mu jinak znepříjemnit život. Nicméně, většinou Direktor vzchází z jejich řad, neboť ke zvolení potřebuje jejich hlasy.

V souvislosti s nárůstem počtu obyvatelstva na straně jedné a skupováním akcií bohatými občany na straně druhé se vytvořila další zvláštní instituce, tzv. „Druhotné akcie“ (*Subsidiary share*). Jejich smysl spočívá v tom, že jsou vydány emise určité části Capitolu (zpravidla velké firmy), které jsou rozděleny mezi zaměstnance. Tito se tak stávají občany, ačkoli nevlastní přímé akcie Capitolu, ale akcie jeho části (jinými slovy, vlastní jen zlomek akcie korporace a to ještě většinou nepřímou), přičemž jejich práva garantuje a zajišťuje organizace, jejímiž jsou členy (stejně jako Capitol je garantuje navenek, firma je garantuje vůči ostatním subjektům v Capitolu). Takto si velcí magnáti a průmyslníci zajišťují vliv ve společnosti, neboť svým zaměstnancům přenechávají pouze pasivní volební právo (být volen), které stejně nikdy nemohou využít a pouze zdání práva aktivního (volit), které si stále bezostyšněji přisvojují sami.

Formy existence subsidiárních akcií jsou různorodé (od přímé vazby na akcie Capitolu až po čistě virtuální akcie společnosti, které již s kapitolskými nemají žádné spojení) a problémy, které kolem nich vznikají, nabývají mnoha podob. Nicméně, stále více a více lidí, zejména přistěhovalců, využívá tuto možnost, jak dosáhnout statusu občana (neboť zatím nebyl problém právnicky řešen), aniž by investovali do drahé akcie.

Jak se tento jev šíří a mění se i jeho obsah, vyvstávají problémy stále větší a lze očekávat, že v budoucnu čeká korporaci vážná krize, pakliže se fenomén dále rozroste.

Množství kapitálu, který vytváří občanské akcie, je totiž relativně konstantní – akcie může být vytvořena pouze ve vztahu k nemovitému majetku – půdě, stavbám či zajištěnému kapitálu (zlaté rezervy atd.). Kapitál s pohyblivou hodnotou (cenné papíry, investice) nemůže akcie vytvářet, neboť existuje jasný požadavek na jejich průkaznost, který je odvozen od spojení s výkonem občanských práv. To je právě činí zcela unikátními.

Vznik subsidiárních akcií úzce souvisí s politickou a ekonomickou realitou Capitolu. Ten v důsledku svého původu podědil nejen proklamovanou rovnost občanů, ale i faktickou nerovnost společností. Velcí magnáti, ovládající celé sektory ekonomiky, soustředí ve svých rukou podstatnou část rozhodovacích pravomocí. Díky držbě velkého počtu akcií jsou jejich hlasy velmi významné a zároveň disponují zástupy přívrženců, zajištěnými systémem druhotných akcií. Existují okrsky, kde většina hlasů je v rukou magnátů, jiné si však uchovávají demokratické tradice a volby jsou podobné těm v pozemských USA.

Direktoři zvolení do Rady se podle způsobu volby dělí na dvě frakce, Demokraty a Plutokraty. Demokraté jsou většinou zastánci klasické občanské tradice a vzcházejí právě z okrsků s akciemi rozloženými mezi větší množství voličů. Plutokraté mají své místo rezervováno díky obrovskému osobnímu majetku, vlivu ve svém distriktu a svým vazbám na ostatní magnáty. Samozřejmě, nikde není napsáno, že demokratický direktor hájí aktivněji zájmy voličů – mnohdy je tomu naopak, neboť jeho plutokratický protějšek je sám sobě voličem, zatímco demokrat bývá zvolen díky populismu a okamžité popularitě a nezřídka se pak snaží z funkce vytěžit maximum. Plutokraté představují pravou oligarchii, zastávají své úřady kontinuálně, nezřídka po několik generací. Obvykle se v jednom okrsku dělí o moc několik magnátských rodin, které se v držení direktoriátu střídají.

Vyšší administrativa

Direktoři tvoří nejvyšší orgán Capitolu, již zmíněnou Radu (*Director Council*). Díky dvojité struktuře volebního systému je zajištěno, že dlouhodobě dominantní vliv má skupina magnátů, nicméně její moc není neomezená a často musí přihlížet k názorům demokratických kandidátů.

Rada ze svých řad zvolí nejvyššího představitele, prezidenta (*President*). Prezident má v rukou řízení administrativy korporace a je jejím nejvyšším článkem. Jmenuje svého viceprezidenta (*Vice president*) a rovněž ministry (*Minister*) a státní tajemníky (*Secretary*) pro jednotlivé resorty. Pozice ministra a státního tajemníka je prakticky stejná a liší se pouze prestiží nositele – ministři řídí pět největších resortů.

Ministerstvo Financí (*Treasury Department*) je nejdůležitější složka exekutivy. Zde se počítají výnosy a ztráty, zde se připravují koncepce pro další vývoj finančních toků. Zde se rozhoduje o regulaci bank, finančních institucí, kapitolské burzy. Řeší se tu otázky měny, ražby a tisku peněz, způsobů jejich krytí. Zde se rovněž evidují akcie a jejich majitelé. Finance jsou srdcem Capitolu, strážcem jeho primární struktury a filozofie.

Ministerstvo Obchodu (*Commerce Department*) pokrývá širokou škálu činností. Dohlíží na veškerý obchod v korporaci, zejména na toky směřující mimo Capitol. Je to největší ministerstvo vůbec, zaměstnává obrovské množství lidí. Cla, poplatky, vývoz technologií, problematika obchodu s *Independenty* a jinými korporacemi, sankce uvalené na obchodní partnery *Cartelem* nebo *Bratrstvem*, to vše je náplní činnosti tohoto ministerstva. Jelikož neexistuje nic jako bývalé ministerstvo zahraničí ve starých USA, mnoho jeho bývalých činností a kompetencí převzal právě Obchod, který tvoří 90% náplně mimokorporačních vztahů.

Ministerstvo Obrany (*Defense Department*) přímo řídí armádu korporace. Jeho práce je považována za třetí nejdůležitější, po finanční stabilitě a obchodu. Jeho představiteli se nezdávka stávají vysloužilí generálové a další významné osobnosti.

Ministerstvo Infrastruktury (*Infrastructure Department*) nahrazuje dřívější *Bydlení* a *Místní rozvoj*. Stavby, projekty všeho druhu a změny v infrastruktuře jsou pro korporaci otázkou vysoké priority. Každý rok jsou investovány miliardy do nových projektů a rekonstrukcí. Rovněž vojenské zóny spolykají obrovské sumy.

Ministerstvo Bezpečnosti (*Security Department*) převzal většinu práce dřívějšího Ministerstva *Vnitra* (*Interior Department*). Je to proto, že rozsah bezpečnostních úkolů už dávno převyšuje pouhou koordinaci policejních složek. Nyní zahrnuje rozsáhle bezpečnost virtuálních systémů, kontrašpionáž a celokorporační úřady a agentury. Rovněž spolupracuje s *Bratrstvem* na odhalování kacířů.

Direktoři zastávající úřady ministrů tvoří společně s prezidentem a viceprezidentem takzvanou ‚silnou sedmu‘ (*Strong Seven*), která rozhoduje o většině nejdůležitějších věcí.

Kromě pěti největších resortů, označovaných jako *Hlavní* (*General Departments*) existuje řada menších. Tyto řeší samostatné oblasti, které však mohou být v některé části omezeny působností ministerstev.

Úřad pro Dopravu (*Transportation Department*) se zabývá dohledem nad komunikacemi všeho druhu a nad užíváním dopravních prostředků, včetně kosmických lodí. Jeho působnost je omezena vlivem Ministerstev Infrastruktury a Obchodu.

Úřad pro Zdraví a Lidské zdroje (*Health and Human Resources Department*), který řeší otázky zdravotnické péče, léků a vývoje farmaceutik. Jeho pravomoc je omezena působností Ministerstev Obchodu, Obrany a Bezpečnosti. Zároveň udržuje statistiky příslušníků korporace, měří hustotu osídlení, sleduje rasovou i etnickou příslušnost atd.

Úřad pro Energetiku (*Energy Department*) drží dohled nad zdroji energie a energetickou politikou státu. Jeho agenda se musí přizpůsobovat zejména potřebám Ministerstva Infrastruktury, v menší míře i dalších, zejména Bezpečnosti.

Úřad pro Zemědělskou výrobu (*Agriculture Department*) se zabývá nejen klasickým zemědělstvím ale i produkcí syntetických potravin. Má na starosti zásobování obyvatelstva a průmyslového sektoru všemi potřebnými komoditami a podléhá požadavkům zejména Ministerstev Obrany, Infrastruktury a Bezpečnosti.

Úřad pro Vědu a Vzdělávání (*Science and Education Department*) zajišťuje korporační školský a výzkumný systém. Je nucen se přizpůsobovat zejména požadavkům Obrany a Infrastruktury.

Úřad Práce a Spravedlnosti (*Labor and Justice Department*) se zabývá především sledováním pracovního trhu a zajištěním potřeb korporace na tomto poli. Rovněž spravuje vězení, trestanecké kolonie a nápravná zařízení. Jeho úkolem je postarat se, aby měl Capitol dost pracovních sil. Je omezován požadavky Obrany, Infrastruktury, Bezpečnosti a také soudní moci.

Tyto nižší úřady tvoří, spolu s Generálním prokurátorem (*Attorney General*), tzv. „slabou sedmu“ (*Weak Seven*), tj. druhou polovinu vlády.

Prezidentský úřad (*Presidential Office*) sám o sobě je rozsáhlým aparátem, který zajišťuje mnohé činnosti.

Prezidentská kancelář (*Presidential Chamber*) zajišťuje technické stránky nejvyššího úřadu, připravuje rozvrh, činnosti a podklady pro prezidenta.

Kancelář viceprezidenta (*Vice Presidential Chamber*) zajišťuje tytéž činnosti pro jeho zástupce.

Generální prokuratura (*Attorney Generalship*) je nejvyšším korporačním orgánem vyšetřování a zastupuje ve sporech stát. Podléhá přímo prezidentovi.

Diplomatická sekce (*Diplomatic Division*) zodpovídá za styk Capitolu s ostatními subjekty sluneční soustavy. Pokud se rozsah problému vymkne rámci Obchodu či Obrany, které je jinak zajišťují vlastními silami, vstupují do jednání diplomaté z prezidentského úřadu, vybavení nejvyšším stupněm pravomocí. Sekce také zodpovídá za stálé mise v Cartelu a Bratrstvu a kontroluje i ty v jiných korporacích (které se jinak skládají zejména ze zástupců Obchodu a Obrany).

Mluvčí Úřadu prezidenta (*Presidential Office Speaker*) je důležitou personou, která prezentuje osobu nejvyššího pána korporace před veřejností.

Sbor poradců (*Advisor Council*) představuje těleso radící prezidentovi v různých záležitostech. Sestává z uznávaných expertů v jednotlivých oborech. Jeden z nich, Vojenský poradce (*Military Advisor*) zastává i reálnou funkci ve Sboru Náčelníků štábů (*Joint Chiefs of Staff, JCS*).

Každý ministr nebo státní tajemník si do úřadu přivede své vlastní lidi, s nimiž chce spolupracovat. Nicméně, jak bývá u Capitolu zvykem, není nikdy všemocný. Vliv finanční oligarchie se opět projevuje s neztenčenou silou.

Jednotlivé resorty spolupracují s firmami podnikajícími v daném oboru (vojenská technika, zdravotnictví, počítače atd.). Každý z těchto oborů nazýváme průmyslový sektor, případně segment (*Industrial Sector, Segment*). Každý z nich je ovládán několika velkými firmami, které drží v rukou magnáti, kteří si sice navzájem konkurují (což se projevuje v politickém boji a snaze obsadit křeslo ministra svým zástupcem, ale zároveň se dokáží semknout a jednat jako jeden blok, pokud cítí, že jsou ohroženy jejich zájmy. Tito vytvářejí lobbyistické skupiny, sdružují se do konsorcií a dalších organizačních schémat, aby dosáhli převahy v rozhodovacím procesu. Moc ministra či státního tajemníka je také zde omezena (stejně jako u direktorů v okrscích) existencí Expertních komisí (*Expert Committee*), které mohou do výběru technologií a některých dalších skutečností zasahovat. Ačkoli se na první pohled zdá,

že členem komise nemusí být jen představitelé oligarchie, není prakticky možné se na toto místo bez její podpory dostat. Nejlepší odborníci totiž pracují v nejbohatších firmách, které si mohou dovolit je zaplatit. To jim přináší bohatství, prestiž, společenské postavení a následně i politickou moc, pokud investují do akcií. Neobvyklé nejsou ani sňatky mladých nadějných odborníků s potomky oligarchických rodů, čímž se tito stávají přímo členy plutokratických rodin a následně reprezentují jejich zájmy. Místo v Expertní komisi je jedním z nejprestižnějších, jaké může člověk v průmyslovém sektoru získat. Navíc nepodléhá volbě, je prakticky doživotní a odvolání jejího člena je velmi obtížné. Tito špičkoví odborníci jsou centrem zájmu odborné veřejnosti, jejich tváře zdobí obálky časopisů. Nerespektovat stanovisko komise si může dovolit jen direktor s velmi pevnou pozicí a následky v případě neúspěchu jsou vždy drtivé – obvykle se jedná o konec politické kariéry dotyčného.

Nižší administrativa

Zákonodárnou moc tedy představují direktori, samostatně (resp. spolu s Radou distriktu) pro okrsek a společně (Rada direktorů) pro celou korporaci.

Korporace je ze zákonného hlediska vázána pouze vlastními zákony a kartelovými předpisy a směrnicemi Bratrstva, které se zavázala respektovat. Neexistuje však nic, co by omezovalo Capitol v nakládání s vlastními příslušníky, a tedy ani možnost, že by zákony korporace mohly být změněny zásahem soudu.

Moc exekutivní je rozsáhlá. Její nejvyšší úroveň je popsána výše, o nižších ještě bude řeč.

Moc soudní je zvláštní kapitola. Má určitou míru samostatnosti, nicméně nikoli toho rozsahu, jako v pozemských USA. Na jejím vrcholu stojí Nejvyšší soud (*Supreme Court of Capitol*), kterému přísluší nejtěžší přečiny (případy velezrady, nejtěžších zločinů atd.) a také přezkum odvolání od soudů nižších instancí (*Division of Appellation*). Soudci Nejvyššího soudu jsou jmenováni Radou direktorů, která má rovněž v soudních otázkách poslední slovo. Rada je také jediným orgánem, který smí vést proces (*Impeachment*) proti prezidentovi.

Jak už bylo řečeno, základní složkou organizační struktury Capitolu jsou okrsky. V čele každého z nich stojí zvolený direktor, jeho administrativa a oligarchická Rada. Direktor je oprávněn vydávat pro svůj okrsek směrnice s váhou zákona, pokud neporuší obecná korporativní pravidla. Směrnice, jakožto zákonný předpis nižší síly, může být i zrušena soudní cestou, rozhodnutím Nejvyššího soudu.

Direktor je v okrsku téměř neomezeným pánem. Jmenuje příslušníky administrativy (vysocí představitelé podléhají schválení oligarchů), vydává rozhodnutí, rozhoduje o financích. Náměstek pro bezpečnost (*Security Deputy Director*) má na starosti bezpečnostní otázky, Nejvyšší prokurátor distriktu (*Attorney District*) vede vyšetřování a procesní záležitosti. Velitel obranných sil (*District Defense Commander*) řídí útvary Občanské gardy (*Citizen Guard*) a Pomocných sborů (*Auxiliary Corps*), které krom bojového nasazení asistují zejména při katastrofách a velkých haváriích a ostatních případech většího ohrožení. Každý okrsek má rovněž svůj soud (*High Court of XXX* (jméno distriktu)). Soudci jsou jmenováni direktorem a Radou distriktu.

Na nižší úrovni je administrativa organizována municipálně, tj. do jednotlivých obcí (*Village, City*). Důležitá je velikost osídlené plochy a hustota osídlení. Např. San Dorado nebo kapitolské části Luny mají velmi vysokou koncentraci obyvatelstva.

V čele takové obce stojí Magistrát (*Municipality*) v čele se starostou (*Mayor*) a případně Radou (*City Council*). Tito jsou voleni občany žijícími v obci, ale podléhají pravomoci direktora příslušného okrsku a rovněž jeho soudní moci.

Obce mají rovněž své soudy (*Court of XXX* (jméno města)), nebo alespoň samosoudce (*Sole Judge*) v menších urbanizovaných oblastech. Tito jsou jmenováni magistrátem.

Ozbrojené síly

Ozbrojené síly Capitolu (*Armed Forces of Capitol, AFC*) jsou největším ozbrojeným sborem známého vesmíru.

Jako všechno v Capitolu, i armáda je zejména byznys; tomuto krédu je všechno podřízeno. Prioritní jsou politické zájmy, respektive zájmy zbrojních koncernů, lobbystických skupin či velkých akcionářů. Úspěšnost válek se měří počtem vystřelené munice a růstem tržeb zbrojařských firem. Veřejnost Capitolu je citlivá na lidské ztráty a korporace dává přednost válce vedené technickými prostředky, zejména letectvem, které je nejprotěžovanější složkou ozbrojených sil. Na druhém místě jsou politické machinace, vměšování se do suverenity ostatních a podvratná činnost; prostě vše v nejlepšímu duchu politiky starých USA na Zemi.

Ozbrojené síly korporace jsou dědici dvou odkazů, které nabyly finální charakter v době Exodu. Prvním jsou elitní jednotky, tvořící ozbrojené síly spojených korporací, které potlačily rebelii v USA. Nejlepší výcvik, drahé technologie, přesvědčení o vlastní výjimečnosti. To jsou typické znaky kapitolských speciálních jednotek, hýčkané části armády, dědiců korporáčních vojsk staré Země.

Druhou tradicí jsou lidové gardy. Armáda Národní gardy USA bojovala v občanské válce s velkým nasazením a ačkoli se nestala jejím vítězem a povědomí o tom rychle zaniklo, její podíl nebyl zanedbatelný. V první fázi vesmírné kolonizace gardy prakticky zanikly, neboť pro ně nebylo uplatnění, nicméně hned na počátku Prvních korporáčních válek byly s velkým kvapem znovu obnoveny. Dnes existují ve dvou podobách, Občanská garda (*Capitol Citizen Guard, CCG*), de facto domobrana a Pomocné sbory (*Capitol Auxiliary Corps, CAC*), složené z občanů, kteří nechtějí bojovat a neobčanů. Tyto vykonávají pomocné činnosti.

Ozbrojeným silám přímo velí prezident Capitolu jako nejvyšší představitel korporace. Z hlediska administrativy a začlenění do civilní struktury je další v žebříčku ministr obrany, pod nímž jsou již přímo jednotlivé složky vojsk, koordinované Sbohem Náčelníků štábů (*Joint Chiefs of Staff*).

Ozbrojené síly se dělí do čtyř kategorií.

Pozemní armáda (*Capitol Army*) je nejpočetnější složkou vojsk. Nicméně, stojí na posledním místě zájmu. Její příslušníci dostávají standardizovaný výcvik na slušné úrovni a dobrou logistickou podporu. Hlavním mottem kapitolských zbrojovek je standardizace, která umožňuje rychle nahrazovat poškozené či chybějící vybavení. Ta probíhá často na úkor kvality a zejména morálky pěších vojáků, která nezřídka závisí na letecké podpoře či spolupráci elitních jednotek a pokud se jim jí nedostane, mohou kolísat ve své odvaze. Skládá se z Pozemních sil (*Army Ground Forces*), Armádního letectva (*Army Air Forces*) a Týlové služby (*Army Service Forces*).

V čele armády stojí Náčelník štábu armády (*Army Chief of Staff*).

Nejvyšší organizační jednotkou Pozemních sil je skupina armád (*Army Group*). Na nižším stupni stojí armáda (*Army*). Skupina armád obsahuje 2-5 armád. Ty se dále dělí do sborů (*Corps*), zpravidla 3-4 a sbor čítá 3-5 divizí (*Division*) nebo brigád (*Brigade*). Další menší jednotky jsou pluk (*Regiment*), prapor (*Battalion*), rota (*Company*), četa (*Platoon*), družstvo (*Squad*) a tým (*Fireteam, Sniper Team, Support Team* atd.).

Protože ne vždy je možné vyhovět válečným potřebám nasazením celých útvarů, jsou často v praxi vytvářeny flexibilní struktury známé jako ‚*Unit of Action*‘ (*UA*) na úrovni brigády a ‚*Unit of Employment*‘ (*UE*) na úrovni divize (*Tactical*) nebo sboru (*Operation*).

Jednotky armádního letectva jsou tvořeny vrtulníky a zvláštními typy letounů. Jsou organizovány v jednotkách o síle pluku, tzv. ‚kavalériích‘ (*Air Cavalry*).

Struktura armády je velmi obsáhlá, jak je u moderní organizace jejího druhu logické. Na nejvyšší úrovni tedy stojí štáb (*Capitol Army Staff*), který je integrální součástí Ministerstva Obrany (*Defense Department*).

Štáb řídí, popř. koordinuje řízení jednotlivých armádních sekcí. Velení armádních sil (*Army Forces Command, FORSCOM*) řídí operace prováděné armádou nebo svěřené jejímu velení. Ústředí tréninkových center a armádní doktríny (*Army Training and Doctrine Command, TRADOC*) má na starosti výcvikové, rekruční a metodické záležitosti, včetně experimentů s novými postupy. Zásobovací ústředí (*Army Materiel Command, AMC*) má v kompetenci starost o armádní logistiku, zejména v kooperaci s ostatními složkami Ozbrojených sil. Mezi Přímou řízené složky (*Direct Reporting Units, DRU*) náleží Velitelství strategických sil (*Army Strategic Command, ARCSTRAT*), disponující jednotkami pro útok i obranu území korporace pomocí raketových střel, Úsek testování a vývoje (*Army Test and Evaluation Command, ATEC*), Armádní zdravotnické centrum (*Army Medical Command, MEDCOM*), Správa armádních zařízení a pozemků (*Army Installation Management Command, IMCOM*), Správa rezervních sil (*Army Reserve Command, ARC*), Koordinační štáb Občanské gardy a Pomocných sborů (*Citizen Guard and Auxiliary Corps Command, CGAC*), Armádní bezpečnostní a zpravodajská služba (*Army Intelligence and Security Command, INSCOM*), Armádní úřad vyšetřování (*Army Criminal Investigation Command, ACIDC*), Armádní ženijní sbor (*Army Corps of Engineers, ACE*), Správa pozemní dopravy (*Surface Deployment and Distribution Command, SDDC*), Správa komunikačních sítí (*Army Network Enterprise Technology Command, NETCOM*) a zejména Velitelství speciálních sil (*Army Special Operations Command, ASOC*).

Posledně jmenované je jednoznačně nejpoblábnější složkou armády, neboť spravuje řadu veřejnosti známých jednotek.

Rangers jsou jednotkou s dlouhou tradicí, sahající až k anglickým kolonistům v USA na Staré Zemi. Byli to první vojáci organizovaní v nepravidelných bojových formacích, užívající v boji neobvyklé prvky jako překvapení, plížení atd. Za 2. světové války byla jejich myšlenka znovu vzkříšena a situace se znovu opakovala za 1. válek korporací. Rangeri jsou průzkumníci a záškodníci. Jsou lehce vyzbrojeni a určeni k operacím v týlu nepřítel. Mohou používat lehké mobilní prostředky.

Zelené barety (*Green Berets*) náleží k neujtajovanějším silám armády. Jsou zaměřeni na diverzi a získávání podpory místního obyvatelstva. O jejich schopnostech se vyprávějí až neuvěřitelné historky. Někdy operují za podpory Rangerů, z nichž jsou ostatně často rekrutováni.

Pouštní Škorpioni (*Desert Scorpions*) operují ve Velké jižní poušti na Marsu. Jsou to oddíly sestavené z příslušníků nomádkých kmenů, které kočují pouští. Výměnou za standard kapitolských občanů pro sebe a své rodiny slouží v těchto, z části nepravidelných, jednotkách, které chrání území korporace, takže zde nemusí být instalovány nákladné sledovací systémy a obtížně zásobovatelné pevnosti. Nomádi se ve svém území orientují lépe, než by to dokázal jakýkoli vetřelec a to jim skýtá nezanedbatelné výhody.

Soumrační válečníci (*Sunset Warriors*) jsou velkou zvláštností v ozbrojených silách. Původně se jednalo o příslušníky ochranných oddílů, přidělené kapitolskému konzulátu v merkurském Longshore. Při pokusu o atentát, kdy mishimské bezpečnostní složky ostudně selhaly, rázně zasáhli a zachránili život tehdejšího overlorda. Ten jim jako odměnu odměnu postoupil právo nosit veřejně odznak samurajského stavu, dva meče.

Soumrační prodělali od té doby dlouhou genezi. Ačkoli stále hájí barvy korporace a jsou součástí jejich ozbrojených složek, vyvinuli si vlastní, svébytnou kulturu, zcela odlišnou od zbytku Capitolu. Uznávají spíše mishimské životní a válečnické hodnoty, rozvíjejí své schopnosti v boji zblízka a vytvářejí uzavřenou komunitu, která je rozšiřována víceméně rituálními než náborovými postupy. Zřídka kdy přijímají nové členy, nejraději mají brance narozené kapitolským rodinám na Merkuru. Rovněž projevují velký odpor k převelení jinam a pokud k tomu dojde, šíří svou svébytnost i dále, protože již na ostatních planetách vzniklo

několik ‚mishimských center‘. Vysloužili příslušníci těchto jednotek jsou velmi oblíbeni v showbusinessu, kde často vystupují v akčních filmech. Mart’anští Smrtizvěsti (*Martian Banshees*) jsou nejméně konvenční jednotkou *Capitol Army*. Je to typ vojska s dlouhou, nicméně nikoli kontinuální tradicí. Vždycky v časech smrti a války se najdou pozůstalí po obětech, kteří oblečou rudé pancíře a bílé masky. Je to dobrovolnický svazek, do něhož vstupují lidé prožívající tragédii, kteří prahnou po odplatě a pomstě. Cílem nenávisti současných Banshee je především Mishima a Černá Legie, které způsobily Capitolu za poslední léta nejvíce ztrát území i životů, ať už v důsledku ‚Hosokawského ediktu č.1‘ nebo velké ofenzívy sil Temnoty v Jižní poušti. Tito pochmurní mstitelé tvoří tyto v podstatě sebevražedné jednotky, které nahání mnoha lidem pověřčivou hrůzu, včetně vlastních občanů. Smrtizvěsti používají rudé pancíře, aby stále měli před očima prolitou krev a bílé ochranné masky, díky nimž připomínají bílé obličejové masky mishimských divadelních postav, i když někteří tvrdí, že zobrazují beztvářnost démonů. Díky vyspělé technické základně korporace (možná i s přispěním kybertronických technologií) uvedli do praxe tzv. *Rocket Pack*, osobní raketové zařízení, věc, kterou si může zavěsit na záda jen šílenec nebo sebevrah. Díky jim získali možnost bleskového přesunu na bojiště, slouží jako *shock-troops* a pohotovostní jednotky. Pohled na smečku Smrtizvěstů, řítících se oblohou za svistotu raket, patří k nezapomenutelným. Banshee, stejně jako Škorpioni, operují pouze na Marsu, nicméně legenda, doprovázející tyto jednotky, je učinila nesmírně přitažlivými pro mnohé nadšence a ztřeštěné mladíky. Idealizace Banshee v očích těchto lidí vedla k jejich napodobování, zejména co se týče designu a *Rocket Pack* techniky. Je ovšem pochopitelné, že tyto jednotky, postrádající motivaci a vnitřní sílu originálů, nemohly docílit stejných výsledků ani věhlasu, přesto se tyto *Wailing Banshees* občas objeví na bojištích. Jsou-li vhodně použiti, mohou poskytnout překvapivě dobrý efekt. Opravdoví Banshee nicméně chovají k těmto svým napodobitelům jisté pohrdání a neradi je vidí na bojišti po svém boku.

Základním stavebním kamenem *AGF* je pěchota. Capitol má pěchotu dvou druhů, lehkou a těžkou. Mezi lehkou pěchotu se počítají jednotky Občanské gardy (*Citizen Guard*), určené k posílení pořádkových sil a místní podpoře armády. Další složkou lehké pěchoty jsou tzv. Brigády svobody (*Freedom Brigade* – nezaměňovat s elitními ‚Svobodnými‘ dobrovolnickými brigádami, např. *366th. Free Volunteer Brigade*), v nichž slouží neobčané ve snaze získat pro sebe, popř. i své rodiny, vytouženou ‚zlatou akci‘. Na posledním místě stojí horské jednotky (*Mountain Infantry*) armády, u nichž je lehká výstroj nutností k pohybu v obtížném terénu.

Těžká pěchota představuje páteř kapitolských sil. Její příslušníci jsou kvalitně vycvičeni a vybaveni vším, co ke své ‚práci‘ potřebují. Dělí se na motorizovanou pěchotu (*Cavalry*) a tzv. Pozemní válečníky (*Land Warrior*), vybavené moderní výstrojí podle nových konceptů. Pro Capitol je příznačná silná technická podpora. Disponuje řadou obrněných vozidel (tanky Garcia, Kell, obrněné transportéry Jarvis, ženijní vozidlo Adams) a lehkých podpůrných prostředků (vznášedla Pegasus, Purple Shark, Great Grey, bipedaly Orca, kluzáky Mantis, vrtulníky). Je známa svými ženijními schopnostmi a dokáže v této oblasti podat neuvěřitelné výkony. Logistika Capitolu nemá bezesporu mezi ostatními konkurenci.

Upřednostňování letectva a speciálních sil má nicméně i jeden velmi nepříznivý důsledek. Kapitolský voják nespolehá na své schopnosti, spolehá na dokonalou koordinaci, techniku a masivní podporu. Pokud ji nedostane, může jeho morálka kolísat. Standardizace nepodporuje hrdiny a proto je každý, kdo se vymkne průměru, středem velké pozornosti, ať už pozitivní nebo negativní, zpravidla však té druhé.

Postoj veřejnosti k výjimkám z průměru je hodně dvojaký. Na jedné straně stojí oslavování hrdinové, mnohdy mediálně uměle vytváření, ovšem zde se jedná o stylizovaný prototyp ‚zachránce‘. Ideálně se sem hodí piloti, kosmičtí průzkumníci a bojovníci s Černou Legií, zejména ovšem ti, kteří něco ‚zachránili‘ a před kamerami je možná zachytit tváře vděčných

občanů. Existuje jistý, dosti jemný a v médiích korporace často opomíjený rozdíl mezi pojmy ‚hrdina‘ a ‚mediální hvězda‘ – na to druhé stačí opravdu málo, mnohdy jen mužná tvář osmahlá větrem a široký úsměv, nebo být v pravý čas na pravém místě (rozuměj před kamerou). Je to propastný rozdíl mezi Capitolem a jinými korporacemi, kde je pro dosažení neporovnatelně menší popularity nutno pobíjet nepřátele holýma rukama či konat jiné neuvěřitelné činy.

Na druhé straně pak stojí skuteční hrdinové, bojovníci, kteří se denně potýkají s realitou války a prolévají krev; ti ovšem (až na výjimky, kdy se tyto dva profily protnou) zdaleka tak oblíbení nejsou, přestože si nezřídka nezadají se svými výše jmenovanými kolegy z jiných korporací. Protože prolévání krve není mezi občany populární, neboť připomíná, že stejně tak může být prolita i krev vojáků Capitolu. Občané nemilují hrdlořezy, ani když bojují na jejich straně. Je to prostě něco špinavého, s čím se nechtějí příliš setkávat. Typickým příkladem jsou letci: jména jako Reyd, Orłowski, Wailingham nebo Bancroft patří k nejpobulárnějším. Bez výjimky se jedná o stíhací esa, jejichž úspěšnost se měří počtem sestřelených ‚strojů‘. Piloti bombardérů, kteří svými bombami zabíjejí lidi, se na stránky médií dostanou neporovnatelně méně často, většinou v souvislosti s útoky na uskupení Černé Legie.

Osobnosti jako legendární Mitch Hunter jsou ojedinělou výjimkou (a i tento nepopiratelný hrdina dosáhl většiny svých úspěchů pod velením Cartelu a v kapitolské armádě se potýkal s řadou problémů).

Mediální ‚prodej‘ výsledků válečných kampaní, ať už úspěšných či nikoliv, je velkou silou AFC, která zlepšuje jejich obraz v očích řadového občana. Kapitolané samozřejmě zbožňují své ‚hvězdy‘ a touží se ztotožnit s jejich úspěchem; přičemž jsou široce klamáni kampaní hlásající, že něco takového je v Capitolu běžné. Náborová střediska se plní nadšenými dobrovolníky, z nichž většina skončí v rozstřílených zákopech McCraigovy linie nebo bude polykat bahno v zapadlém konci světa uprostřed smradlavé venušské džungle. Nicméně, jejich prolitá krev a útrapy nepřijdou vniveč, nýbrž se promění v cinkavé dolary zbrojařských a mediálních koncernů.

Letectvo (*Capitol Air Forces*) je neznámější a nejprivilegovanější složkou ozbrojených sil. Piloti jsou oslavovanými válečníky korporace, neboť umožňují vítězit bez nenáviděných ztrát na životech. Vývoj nových typů a zlepšování starých polyká ohromné sumy peněz. Tváře stíhacích es jsou vděčným námětem pro titulní stránky novin.

Letectvo Capitolu je nejpočetnějším svého druhu ve sluneční soustavě. Není divu, neboť Mars je největší z obydlených planet a CAF navíc působí i na Venuši. Velké množství strojů je proto nutností.

V čele letectva stojí Náčelník štábu letectva (*Air Forces Chief of Staff*).

Letectvo se dělí na Pozemní operace (*Field Operating Agency, FOA*), Přímou řízené jednotky (*Direct Reporting Unit, DRU*), a Nepřímou řízené jednotky (*Separate Operating Agency, SOA*), které jsou součástí jednotlivých velitelství MAJCOM (*Major Command*). V čele MAJCOM může být důstojník libovolné složky ozbrojených sil.

Struktura se dále větví na letecké armády (*Air Force*), divize (*Air Division*) a perutě různého druhu (*Wing*).

Letecká peruť (též křídlo) je nejvyšší praktickou organizační jednotkou letectva. Jednotlivé perutě jsou zařazovány přímo pod velení příslušného CinC, tedy velitele dané oblasti (MAJCOM). Dělí se podle určení na stíhací, bombardovací, bitevní, průzkumné, radioelektronického boje atd. (*Fighter Wing, Bomber Wing, Tactical Fighter Wing, Reconnaissance Wing, Air Commando Wing*). Struktura perutě je tvořena operačními skupinami (*Operation Group*), letkami (*Squadron*) a roji (*Flight*).

Oblast Pozemních operací obsahuje nejen pozemní personál základen, ale i speciální jednotky CAF, zejména výsadkové oddíly (*Airborne Rangers*).

Pod Štábem letectva (*Air Forces Staff*) působí podřízené jednotky, např. Velitelství pro vzdušné síly (*Air Combat Command, ACC*), Centrum vzdělávání a výcviku (*Air Education*

and Training Command, AETC), Úsek kybernetických operací (*Air Force Cyber Command, AFCYBER*), Správa zásobování (*Air Force Materiel Command, AFMC*), Správa leteckých rezerv (*Air Force Reserve Command, AFRC*), Velitelství kosmické obrany vzdušných sil (*Air Force Space Defense Command, AFSDC*), Řízení přepravních kapacit (*Air Mobility Command, AMC*) a nejznámější, Velení speciálních sil (*Air Force Special Operations Command, AFSOC*).

Firmy z oblasti leteckého průmyslu tvoří absolutní špičku výdělečnosti zbrojařského průmyslu, ať už se jedná o koncerny Tonward, Allacher či Veltex.

Planetární námořnictvo (*Capitol Navy Forces*) působí zejména na Venuši a v menší míře i na Marsu.

V čele námořnictva stojí Velitel námořních operací (*Chief of Naval Operations*), který je členem JCS.

Níže v struktuře jsou jednotlivá námořní velitelství na úrovni MAJCOM, např. GRAISCOM (*Graveton Isles Command*) pro souostroví Graveton. Ta disponují vlastními štáby SurfCom (*Surface Command*) – převážně výsadeková plavidla, ale i bojové jednotky jako vrtulníkové nosiče, raketonosná plavidla a letadlové lodi, SubCom (*Submarine Command*) pro ponorné lodi, nejen výsadekové, ale i útočné ponorky, GbasCom (*Ground-based Command*), opevněné přístavy, pozemní personál a nakonec SpeFCom (*Special Forces Command*), pěchotní složky. Ty náleží v Kapitulu mezi elitní útvary a pokračují ve slavné tradici námořní pěchoty (*Capitol Marine Corps, CMC*).

Námořní jednotky příslušného velitelství tvoří Loďstvo (*Fleet*), např. Gravetonské loďstvo (*Graveton Fleet*). To sestává z menších částí, známých jako Operační svaz (*Task Force*). Ten představuje mohutnou sílu a obvykle je přidělován jeden na jedno velitelství loďstva, zřídkakdy více. Dále se dělí na Operační skupiny (*Task Group*), sestávající z jednotlivých eskader (*Squadron*) a divízi (*Division*).

Kapitolské námořnictvo se nevydalo mihimskou cestou velkých válečných lodí, drží se striktně ekonomických variant. Většina plavidel je konstruována s ohledem na možnost úderu na pozemní cíle nebo přepravu vojsk, případně koordinaci operací. Pro vybojování námořní nadvlády slouží ponorky, letadlové lodě a nosiče balistických střel.

Nejznámější částí námořních sil je Námořní pěchota (*Marines*). Její příslušníci, tradičně přezývaní ‚Kožené krky‘, se považují za nejlepší vojáky korporace a toto tvrzení se velice blíží pravdě.

Základem mariňáckých jednotek jsou standardní oddíly (*Marine Infantry*), cvičené navíc pouze ve vylodování. Nicméně, CMC obsahuje celou řadu speciálních jednotek.

Moštití lvi (*Sea Lions*) jsou patrně nejznámější z nich. Jsou to univerzální vojáci, vybavení pro přežití a boj v džungli a v obtížném terénu. Skvěle zvládají i říční a další operace. Lvi představují ideál korporačního vojáka, morálně zdatní, skvěle vycvičení a vysoce motivovaní muži a ženy ve službě Capitolu. Jsou vyhlášení svými ženijními schopnostmi a jsou experty na neobvyklé situace.

Na čele mariňáckých vojsk postupují vždy příslušníci úderných jednotek (*Strike Marines*). Jsou vybaveni těžkými bojovými pancíři a nejsilnější možnou výzbrojí, kterou unesou. Jsou určeni k prorážení nepřátelské obrany hrubou silou. Tam, kde Lvi manévrují, Úderníci prostě postupují vpřed. Jejich jednotky mívají velké ztráty a je jich dlouhodobý nedostatek. Navíc jsou používáni veliteli operací vždy k ‚hašení‘ těch nejhrošších situací, které jim málokdy přinesou slávu a mnohem častěji smrt a bolest. Na rozdíl od oslavovaných Lvů je kolem nich panuje spíše trvalá aura chmurného očekávání smrti. Jsou známi tím, že raději nechají shodit na své hlavy vlastní palebnou podporu, než by vyklidili pozice a jejich výstroj jim umožňuje odolávat nepřátelským zbraním nad běžný rámec. Kvůli jejich těžkým pancířům se jim mezi ostatními vojáky taktéž přezývá ‚Bitevní želvy‘ (*Battle Turtles*).

Třetí známou složkou jsou Svobodní mariňáci (*Free Marines*). Tyto jednotky tvoří spolek pochybných individuí, trestanců a hrdlořezů nejhrubšího zrna. Pro mnoho z nich se toto zařazení stane poslední štací; jiní však vytrvají i po uplynutí trestu a zůstanou. Najdou se i tací, kteří vstoupí ke Svobodným mariňákům dobrovolně.

Příslušníků těchto jednotek se obávají i jejich vlastní kolegové. Dost často jsou vyšinutí, veřejně opovrhují svými spolubojovníky (včetně jiných mariňáků) a jsou nasazováni na ty nejhorší akce. Smrt je jejich stálým společníkem, v její přítomnosti časem otupí. Mají vlastní, vysoce specifický humor, jemuž většina ostatních lidí nerozumí. Svobodní mariňáci nejsou obvykle vyznamenáváni, ani tisk nepíše o jejich hrdinských činech; přesto jsou nejznámější ze všech kapitolských jednotek.

Nejtajemnější složkou CMC jsou speciálové *SEALs*. Tito jsou cvičeni pro záškodnické operace a jsou nasazováni jen v malých počtech. Podle bývalého velitele CMC, který se zasadil o jejich dnešní podobu, se jim též říká Garda admirála Colbyho (*Admiral Colby's Guard*).

Poslední složkou AFC jsou Kosmické síly (*Capitol Space Forces, CSF*). V jejich čele stojí Velitel kosmických operací (*Chief of Space Operations*), který je členem JCS.

Vesmírné jednotky jsou nejnákladnější částí Ozbrojených sil. Vzhledem k obrovským sumám investovaným do údržby a udržení provozuschopnosti plavidel jsou do ostrých misí nasazována jen výjimečně. Navíc existuje tlak na snižování počtu čistě vojenských lodí a jejich převodu k obchodnímu loďstvu, odkud mohou být v čase potřeby povolány do služby, což značně snižuje náklady.

Prvotními úkoly Kosmických sil jsou ochrana planetárních oblastí korporace a ochrana obchodu. Není to snadné, neboť síly jakž takž stačí k plnění prvního úkolu. Boj s piráty, kořisticími na obchodních linkách, je zdoluhavý a obtížný, Capitol však v jeho plnění neustává.

Civilní loďstvo je organizováno pod hlavičkou CSA (*Capitol Space Agency*), která má nicméně několik tajných vojenských odborů s nicneříkajícími názvy, zatímco vojenské spadá pod různá velitelství na úrovni MAJCOM (*Mars Orbital Command – MORBCOM, Asteroids Space Command – ASPACOM* atd.).

Pro protipirátské operace a výsadekové úkoly z orbity jsou určeny zvláštní jednotky, sdružené ve Sboru vesmírné pěchoty (*Space Marines Corps, SMC*). Jejich příslušníci používají v boji hermetické skafandry se zabudovaným exoskeletem, výsadekové moduly a další technické hračky. Známými jsou zejména příslušníci přepadových komand (*Space Commandos*) a orbitálních výsadekových sil (*Orbital Paratroopers*).

Kosmoplavci Capitolu jsou dědici hrdých Pionýřů (*Pioneers*), kteří vyráželi na kolonizační výpravy po sluneční soustavě. Vysledovat svůj rodokmen k někomu z nich je považováno za jakýsi příznak kapitolského „šlechtictví“ nebo něčeho co se mu dosti blíží, podobně jako tomu bylo s Otcí poutníky z lodi Mayflower ve starých USA.

Pionýři tvoří dodnes jednu ze složek CSF (*Pioneer Space Command, PIOSCOM*), zaměřenou na průzkum kosmických dálek. Ačkoli nejsou tak známí jako jejich imperiální kolegové, nejsou o nic méně stateční a přinesli korporaci ohromné materiální hodnoty.

Další ozbrojenou silou je již zmíněná Občanská garda (*Citizen Guard*). Její jednotky jsou standardně podřízeny direktorovi příslušného distriktu, který rozhoduje o jejich nasazení, prezident je však může povolat do služby, pokud je třeba. Stejná pravidla platí i pro Pomocné sbory (*Auxiliary Corps*), řešící inženýrské a logistické problémy. Při napadení území jsou gardy automaticky podřízovány vojenským autoritám. Koordinaci a případnému zapojení jejich složek se věnuje v armádě celé jedno velitelství s kompletní administrativou, které zároveň řeší i metodiku jejich výcviku.

Většina příslušníků gard jsou lehce ozbrojení a pancéřovaní vojáci. Existuje několik jednotek, které disponují obrněnou technikou, popř. vzdušnou podporou na úrovni armády, ovšem ne každý distrikt je natolik bohatý, aby si jejich zřízení mohl dovolit.

Rezervní sbory (*Reserve Corps*) představují bývalé vojáky, námořníky a letce, kteří mohou být v případě nouze povoláni zpět do služby.

Mezi občany Capitolu je rozšířeno hodně zbraní a jejich držitelé jsou automaticky evidováni. Armáda pořádá kursy, na nichž se mohou občané dozvědět cosi o vojenské teorii a vstřebat ducha, potřebného k nabytí základních dovedností. Tato masa může sloužit jako milice (*Militia*) v případě nutnosti. Pouze občané mohou být držiteli osobní zbraně. Neobčané smějí sloužit jen v neozbrojených sborech, popř. zvláštních jednotkách (*Freedom Brigades*).

Mezi vysloužilci z armády je řada těch, kteří se rozhodnou věnovat žoldnéřskému řemeslu. To je v korporaci považováno za poctivé podnikání a Capitol poskytuje manažerům těchto jednotek rozsáhlou podporu, výměnou za přednostní právo na jejich služby, pokud ovšem neodejdou z korporace a nerozhodnou se operovat na vlastní pěst. V tomto případě je obvykle nestihnou žádné sankce (postup je ošetřen kartelovými předpisy), nicméně případný návrat není snadnou záležitostí. Občané obecně považují své zřízení za nejlepší a na odpadlíky pohlížejí s velkou nelibostí.

Mafie

Kapitolská společnost, ač na první pohled jednoduše a prezentovaná jako třída ‚občanů‘ vybavených stejnými právy, je i přes líbivý mediální obraz hodně diferencovaná. Jednou z temných stránek její existence je zločin a nejobávanějším pak zločin organizovaný. Příslušníci mafie jsou nezřídka občané, kteří se nechtějí nebo nedokáží prosadit standardní cestou a překračování zákonů jim nečiní morální problém. K nim se pak druzí masa neobčanů, nezřídka neúspěšných přistěhovalců bez naděje na zisk ‚zlaté akcie‘ a občanských práv. Tito se neštítí jakýchkoli zločinů.

Mafie se tradičně zaměřuje na vytváření zisku pomocí loupeží, přepadení a krádeží, dále na obchod s drogami a nelegálním zbožím (včetně nedostupné techniky a zbraní, nezřídka prodávaných kacířům), jakož i na legalizaci zisků plynoucích z této činnosti. To se děje klasickým způsobem, pomocí směnárny, kasín, barů a nevěstinců. Příslušníci podsvětí vytvářejí vlastní subkulturu, v níž život nemá příliš velkou cenu a mnozí také zmizí za podivných okolností, nezřídka jako oběť kanibalských kultů.

Bossově mafie jsou vždy občany, ať již z rodového statusu, nebo díky nabytému bohatství. Mnohdy mají v rukou značný vliv a díky drženému kapitálu mohou ovlivňovat politickou situaci včetně např. jmenování soudců, kde jim oligarchický systém hraje do karet. Právě kvůli rostoucímu vlivu mafie volají někteří demokratičtí direktori po zrušení oligarchických výsad, avšak je zřejmé, že je čeká dlouhý a obtížný boj. Plutokraté, opovrhující většinou příslušníků podsvětí jako méněcennými, dávají přednost posilování policejních struktur a aktivnějšímu boji proti organizovanému zločinu, což se však děje se střídavými úspěchy.

Teritoria

Capitol ovládá nejrozsáhlejší území ve sluneční soustavě.

Domovem Capitolu je v současné době Mars, největší z planet osídlených korporacemi.

Capitol ovládá zhruba 70% jeho povrchu, o zbytek se dělí Mishima, Černá Legie, Imperiál, Bauhaus a Cybertronic.

Na Marsu je také dislokována převážná většina distriktů. V San Doradu sídlí vláda korporace a Rada direktorů, vrchní velitelství všech druhů ozbrojených sil atd.

Druhým největším městem Marsu (a Capitolu) je Burroughs. To je neodmyslitelně spjato s postavou svého zakladatele, Charlese W. Burroughse, představitele jedné z nejvýznamnějších oligarchických rodin.

Jeho předkové vlastnili makléřskou firmu Burroughs Investments a obratnými obchody v době Exodu nadělali obrovské jmění. Na Luně měli Burroughsové vlastní okrsek, *Burroughs Space District*, jehož centrem byly proslulé loděnice (*Burroughs Moon Shipyard*). Charles W. převzal vládu nad rodinným klanem v době rozmachu marsovského osídlení. Věřil v nové a přestěhoval většinu rodinného jmění z Luna City na Rudou planetu. Sám se vypravil v čele mnoha kolonistů do odlehlých končin, aby prozkoumal terraformovanou přírodu a založil zde město, které dodnes nese jeho jméno. Zde žil a tvrdě pracoval až do své smrti. Ve věku nedožitých třiaosmdesáti let se Burroughs v doprovodu svého pravnuka vydal na cestu po svých zemědělských plantážích. Během této doby se v oblasti objevily síly Černé Legie. Burroughsovi se podařilo uniknout do pevnosti Fort Moultrie, kde bojoval se zbraní v ruce po boku obránců, dokud nebyl útok odražen. Krátce po skončení boje zemřel vyčerpáním. Jeho vnuk převezl jeho tělo zpět do města, kde bylo s velkou pompou vystaveno v památečním mauzoleu.

Kapitolské državy na Luně jsou starého původu. Capitol vtiskl městu jeho tvář, založil ducha Svobodné zóny. Právě z této korporace povstali první *Independents*, Nezávislí.

Většina investic byla sice převedena na Mars, nicméně i dnes hraje Luna v kapitolském životě významnou roli. Enkláva Capitolu se nazývá *CAPMOON* (*Capitol's Moon*).

Na Luně se nachází dosud tři kapitolské okrsky. Jsou význačnější, než by se mohlo na první pohled zdát, neboť jejich direktori si mezi sebe dělí důležité úřady guvernéra Luny (*Governor of Moon*), jakéhosi nejvyššího představitele korporáční administrativy, viceguvernéra pro finance a obchod (*Treasury and Commerce Vice-Governor, First Vice-Governor*), reprezentujícího zájmy ministerstev financí a obchodu a viceguvernéra pro obranu a bezpečnost (*Defense and Security Vice-Governor, Second Vice-Governor*), který odpovídá za vojenské a bezpečnostní složky. Guvernéř je považován za zástupce prezidenta korporace (teoreticky funkce vyžaduje jeho schválení, k čemuž se nicméně v posledních letech příliš nepřihlíží), první viceguvernéř za náměstka ministrů financí a obchodu a druhý za náměstka ministrů obrany a bezpečnosti. Dohromady pak reprezentují místní nejvyšší administrativu. Samozřejmě mají právo zasedat v Radě na Marsu, avšak ne vždy jej využívají.

Kolem této trojice se shromažďuje celá místní elita Capitolu. Jsou zde funkce Nejvyššího prokurátora Luny (*Attorney Moon*), Nejvyšší soud pro Lunu (*Supreme Court of Moon*), Expertní komise pro místní záležitosti atd.

Pravomoce guvernéra a místních direktorů jsou nicméně často omezovány pověřenci (*Emissary*), kteří přijíždějí z Marsu s různými úkoly, existencí konzulátu v čele s velvyslancem (*Ambassador*), který má na starosti styk s Bratrstvem a ostatními korporacemi na Luně a trvalou misí u Cartelu, tvořenou delegáty Valného shromáždění (*Delegate*), úředníky administrativy a vůdcem mise (*Capitol Envoy in Cartel, Primary Delegate*). Není ani neobvyklé, když na Luně pobývá samotný prezident korporace, viceprezident nebo některý z ministrů.

Nejmenší částí kapitolského impéria jsou asteroidy a otevřený vesmír. Mnoho lidí vůbec neví, že Capitol patřil od počátku k neaktivnějším průzkumníkům kosmických dálek a získal díky tomu velké bohatství. Jeho kosmoplavci dokázali přivléci celé asteroidy do blízkosti planet, aby je mohli lépe vytěžit.

Postavení Capitolu v otevřeném kosmu je závislé na vesmírné flotile. Ta je poměrně silná, nicméně stále bojuje s rozpočtem a úspornými opatřeními. V dnešní době, kdy je většina prostoru v okruhu vnitřních planet dobře prozkoumána a jedno z příkázání Bratrstva zakazuje překročit orbitu Jupitera, nemají legendární *Pioneers* mnoho práce. Hlavní náplní je tak meziplanetární obchod a přeprava nákladů, kde dosahuje Capitol obrovských zisků. Nicméně, tato činnost je velmi riziková, dopravní lodě jsou napadány piráty, nejvíce v barvách Imperialu, nicméně i mishimští *Wakó*, kteří se vyvojili po rozpadu overlordova loďstva, jsou velmi nebezpeční. K nim se přidávají korzáři v době válek a různí nezávislí dobrodruzi, jakož i hrozba Černé Legie. Capitol proto v kosmické dopravě nachází hodně společné řeči s Cybertronicem, pro nějž je bezpečnost obchodu rovněž záležitostí nejvyššího významu, čímž opět neprospívá své pověsti v očích Bratrstva.

Ve volném vesmíru není dislokován žádný distrikt Capitolu. Veškerá území, ať přírodního či umělého původu, jsou pod přímou správou obchodních společností nebo ozbrojených sil (ministerstva obrany).

Poslední významnou součástí Capitolu jsou venušská teritoria. Jsou nejmladší co do doby vzniku, nicméně prošla velmi bouřlivým vývojem.

Hlad po surovinách obrátil pozornost korporace k Venuši poměrně záhy, trvalo však, než se dokázala na povrchu pevně zachytit. Centrem osídlení se stal mocně opevněný přístav Dalnyj (dnes Port MacArthur), v němž se krátce předtím odehrála tragédie bauhauské Dálnévýchodní flotily, která byla během ‚Třítýdenní války‘ kompletně zničena Mishimou. Byl to vhodný okamžik, kdy oba aktéři zápasu byli vyčerpaní a nedokázali nástupu čerstvých vojsk Capitolu účinně čelit.

Hned první ‚coup‘ korporace byl nadmíru úspěšný. Oslabená vojska Bauhausu nemohla odolávat přívalu kapitolských sil a do rukou korporace padly ohromné rozlohy území. Síla náporu byla tak drtivá, že Bauhaus a Mishima ukončily dálnévýchodní válku nikoli nejistým příměřím, nýbrž trvalým smírem, aby mohli čelit novému nepříteli.

Nenasytost zástupců velkých trustů a těžebních společností byla ohromná. Vzájemné boje mezi manažery podvázaly záhy koordinaci dalšího postupu a vnesly nesoulad do součinnosti kapitolských vojsk, která navíc začala v té době ztrácet dech. Zákulisní boje, úplatky, vyjednávání s představiteli ministerstva obrany a další aktivity poznamenaly nadlouho atmosféru kapitolské společnosti na Venuši. Navíc, když firmy nemohly rychle sehnat dostatek pracovních sil, začaly nasazovat do práce trestance a další nekalé živly, nájemné síly sehnané za přemrštěné ceny a dokonce i ztročené původní (kdysi patrně bauhauské) obyvatelstvo, které často žilo bez kontaktu s mateřskou korporací v divočině.

Velkým problémem, neobvyklým jinde v korporaci, však bylo, že většina pracovních sil neměla hlasovací právo, čímž veškerá zákonná moc zůstala v rukou malé hrstky příslušníků korporáčnické elity. Ti rychle pochopili, jaké možnosti se jim zde naskýtají a obratným vyjednáváním a astronomickými úplatky dosáhli toho, že Rada direktorů vyhlásila nové okrsky na Venuši, aniž byly naplněny zákonné požadavky na počty občanů, kteří v nich měly být přítomni. Zrodila se Venušská koloniální konfederace (*Venusian Colonial Confederation*), pro příslušníky bohatých rodin ráj na zemi, rychle rostoucí na nelidské dřině tisícovek bezprávných pracujících, v podstatě na úrovni otroků.

Tento stav trval více než dvacet let, během nichž proudil tok surovin a zemědělských produktů zejména na Lunu a místní oligarchie stále více a více bohatla. Capitol disponoval silnou armádou, která chránila jeho nové državy, placenou ze zisků těžebních trustů a velkých plantážníků.

Nicméně, nastolený režim nemohl vydržet věčně. Po odpadnutí první generace laciných pracovních sil se začali majitelé dolů a plantáží ohlížet po dalším zdroji, ale nebylo kde brát. Postupně se dříve jednolitá skupina rozštěpila na dva silné tábory, přičemž na jedné straně stáli průmyslníci, zatím jen nečetní a část těžařů, kteří podporovali větší mechanizaci svých závodů a chápali, že doba jde dál a nemůže ustrnout. Na druhé straně však mnoho těžařů pracovalo na nalezištích, kde nasazení techniky bylo velmi drahé a přinášelo jen malý efekt, stejně jako na plantážích, které bez péče lidských rukou rychle zarůstaly džunglí. Rozpor se nadále eskaloval na politické scéně, kde „Noví lidé“, jak se nazývala skupina volající po změně, požadovali silnější zastoupení. K jeho dosažení se spojili s demokraty na Marsu a docílili toho, že ministerstvo pro lidské zdroje vyslalo na Venuši komisi s cílem prověřit počty občanů skutečně tam žijících. Zveřejnění reálných výsledků tohoto sčítání by Konfederací silně otřásl, neboť jediným okrskem splňujícím kritéria byl Port MacArthur, pod jehož vládou by automaticky spadla ostatní teritoria (celkem 22 okrsků!). A ten byl, pochopitelně, v rukou „Nových lidí“.

Následující události byly dosti překotné a dodnes není vyjasněno, co se vlastně stalo. Zdá se, že Suttonova komise byla od počátku pod velikým tlakem plantážníků a když tento nepřinesl výsledky, uchýlili se kolonialisté k výhrůžkám a násilí. Napětí eskalovalo, vzduchem létala ostrá prohlášení, která přilévala oleje do ohně. Direktor distriktu Port MacArthur Dylan Lodstone, čelný představitel „Newmens“, se v tomto směru činil nejvíce. Vytvořila se atmosféra všeobecné hysterie a vítězství „Nových lidí“ se již zdálo neodvratné.

Krise vyvrcholila přepadením pevnosti Fort Graham, celodenní bitvou a následně po její kapitulaci únosem komisařů do Cloud Peaks, centra vzbuřenců a hlavního města distriktu Pennyware. Následoval dramatický útěk předsedy komise Suttona a jeho kolegyně Hartové, během níž byl rebely zastřelen korporační tajný agent, dále proslulý Lodstonův Manifest, jímž vzal direktor iniciativu a odpovědnost do svých rukou a konečně cloudpeacký lynč, na nějž doplatili životem ostatní členové komise. Kapitolská Venuše se ocitla na pokraji občanské války (někteří historici zastávají stanovisko, že už obléhání Fort Grahamu bylo válečným aktem) a Lodstone napětí dále eskaloval. Proti rebelům byla vypravena vojenská expedice, která záhy ztroskotala a její zbytky byly zachráněny říční flotilou.

V hlavním městě vypukla zpoté panika, umocněná poplašnými zprávami o postupu kolonialistů. Vojsko rebelů, posílené o najaté žoldnéřské útvary, během pár týdnů dobylo většinu pevností věrných vládě, obsadilo Halseyho kosmodrom (*Halsey Space Port*) a oblehlo Port MacArthur. Zdálo se, že válka bude ukončena dříve, než se o ní někde jinde vůbec dozvědí.

Baštu unionistů zachránila kombinace příznivých okolností a reorganizované vojsko Unie donutilo nepřítele stáhnout se od Port MacArthuru, ale nebylo schopno proti němu efektivně operovat v poli, takže válka zabředla do patové situace.

V této době proběhla slavná bitva dvou kosmických lodí zneprátelených stran (souboje kosmických plavidel jsou vzácné, neboť tato se vyznačují extrémní cenou a jen nedostatečnou možností oprav), což demonstruje nesmiřitelnost obou stran konfliktu. Unionistické plavidlo *Tipperrary*, vypravené z Luny, nicméně i přes četná poškození prorazilo kolonialistickou blokádu a vysadilo na povrch vojáky a zmocněnce prezidenta korporace Carltona H. Webba. Webb, který se v inkriminovanou dobu zdržoval na Luně, neměl pochopitelně žádné pověření ohledně války (na Marsu o ní dosud nikdo nevěděl), ale to mu nebránilo chopit se iniciativy a sám o své vůli se přepravit na Venuši. Ihned po přiletu zjistil, jaká je situace a jal se podnikat potřebné kroky.

Vzhledem k tomu, že Webb byl blízce příbuzný s rodinou Simmmonsů, která měla na Venuši četné investice, je logické, že se snažil prosadit řešení co nejméně poškozující rodinné i korporační zájmy. Bylo mu jasné, že oslabení Capitolu ihned využije Bauhaus, Mishima a Imperial, aby urvali části jeho území pro sebe. Jeho pokusy o dojednání příměří ovšem ztroskotaly, především na odporu samotného Lodstona. Ten nadále prosazoval tvrdé řešení, zejména když osvěžené síly Unie zvítězily nad povstalci v bitvě u Frederikshamu. V této době

již Bauhaus podnikl první zkusmý úder proti teritoriím Capitolu, který byl velmi úspěšný a zabral několik důlních oblastí v distriktu Venusian Columbus. Emisar se znovu pokoušel sjednat smír, ale došlo k otevřené roztržce mezi ním a Lodstonem, který už pochopil, že Webb nemá žádné pověření jednat prezidentovým jménem na Venuši a nechtěl se vzdát své moci. Vypukly pouliční boje, během nichž se úderné komando prezidentské stráže probilo do direktorského paláce a Lodstona zabilo.

Vedení Unie nyní přešlo do Webbových rukou, i když Port York a další oblasti mu odmítly poslušnost a zbylí členové Lodstonovy vlády se skrývali a odmítali s ním spolupracovat. Nicméně měl na své straně jednotky AFC a i část místních sil. Válka se mezitím zvrhla v drobné potyčky a narůstal chaos a zmar. Webb zaslal rebelům ultimátum a vyzýval je, aby zastavili válečné akce. Kolonialisté však nikdy neměli jednotné vedení, řídili se starým principem direktorské rady a neshodli se na názoru co dělat. Navíc nechtěli jednat s unionistickým velitelem Manwaringem, který byl v jejich očích zrádcem. Nicméně síly obou stran byly vyčerpány a Konfederace již neměla vůli k odporu. Po formální bitvě a ještě formálnější kapitulaci u Brown Cliffs vstoupila Webbova vojska do Cloud Peaks přesně v den, kdy se o válce dozvěděla administrativa na Marsu.

Ačkoli ‚*Newmans*‘ volali po krvi rebelů, Webb, narychlo potvrzený prezidentem v úřadu guvernéra Venuše, si uvědomoval slabost kapitolských držav. Namísto plošného trestu bylo sáhuto k represím proti jednotlivcům (byl sesazen Jason Colburn, direktor okrsku Pennyware, který nařídil útok na Fort Graham a potrestáno několik jednotlivců, kteří nezabránili lynčování komisařů v Cloud Peaks), nicméně nikterak drastickým. Většina viny na válce byla šalamounsky přiřčena Lodstonovi, který byl mrtvý a nemohl se bránit a jeho mocenským ambicím. Po novém sčítání občanů byl počet venušských okrsků redukován z 22 na 7, což bylo doprovázeno ztrátou cca 1/3 území dobytého před dvaceti lety.

Kapitolský přední novinář a publicista Hancover se v nedávné době zabýval zkoumáním této neslavné kapitoly v dějinách kapitolské Venuše. Navzdory uznávanému historickému názoru, že válka v podstatě neměla vítěze, neboť trtili prakticky všichni, přišel s překvapivou teorií, že tomu tak není. Vítěz téhle války se jmenoval Unicapital Industry.

Tato těžební a průmyslová společnost investovala do rozvoje na Venuši mnoho prostředků. Vláda v konfederaci byla často v rukou představitelů jejích dceřinných firem a měla vliv i mezi unionistickými okrsky. Z jejích pokladnic tekly štědré výdaje na válku, zajištěné zárukami a úvěry, které nebylo možné splatit. Na konci války se v jejích rukou soustředilo prakticky všechno nemovitě bohatství kapitolské Venuše, 70% těžebního průmyslu a 40% plantáží, získané za válečné (tedy zcela mizivé) ceny. Měla vlastní žoldněřskou armádu, schopnou vzdorovat jakékoli ozbrojené síle. A dokázala si dohodnout kontrakty s Bauhausem, které jí zaručily právo těžit i na ztracených teritoriích a dalších územích. Její hegemonie je taková, že kapitolská Venuše (*CAPVENUS*) bývá v žertu nazývána ‚*UNICAPVENUS*‘. Nikoho snad ani nepřekvapí, že významný podíl v Unicapital vlastní rodina Simmonsů.

Obdobně jako na Luně, i na Venuši si direktoři si mezi sebe dělí důležité úřady guvernéra (*Governor of Venus*), jakéhosi nejvyššího představitele korporální administrativy a viceguvernérů pro jednotlivé resorty ‚*Strong seven*‘. Dohromady pak reprezentují místní nejvyšší administrativu. I oni rovněž mají právo zasedat v Radě na Marsu, avšak využívají jen jen výjimečně.

Kolem této sedmice vyvolených se shromažďuje místní administrativa Capitolu. Jsou zde funkce Nejvyššího prokurátora Venuše (*Attorney Venus*), Nejvyšší soud pro Venuši (*Supreme Court of Venus*), Expertní komise pro místní záležitosti atd.

Pravomoce guvernéra a místních direktorů jsou rozsáhlé a jen málokdy jsou omezovány pověřenci (*Emissary*), kteří přijíždějí z Marsu s různými úkoly. Je velmi neobvyklé, když na Luně pobývá samotný prezident korporace, viceprezident nebo některý z ministrů, to se děje jen zcela výjimečně. Nicméně, ozbrojené síly mají na Venuši velký vliv, projevovaný nejen

přes viceguvernéra pro obranu (*Defence Vice-Governor*), ale nezřídka přímo. Navíc je situace na mocenské scéně nepřehledná kvůli ohromnému vlivu Unicapital Industry, která vlastní rozsáhlá teritoria včetně území mimo oficiální kontrolu korporace, de facto soukromý stát. V jiných částech Capitolu by bylo přirozené, že magnáti ovládající takový kolos budou zastávat plutokratické pozice v administrativě korporace, ale není tomu tak. Unicapital se drží stranou oficiální politiky, patrně zejména kvůli kontraktům s Bauhausem a nezávislým aktivitám. Kdyby její představitelé zasedali v administrativě, nemohli by se vyhnout formálnímu jednání jménem korporace, což by spojilo jméno Unicapital Industry s mezikorporačními problémy. Lze se tak domnívat, že právě tomu chtějí Simmonsové a ostatní akcionáři za každou cenu zabránit. Vzniká tak bizarní situace, kdy oficiální představitelé korporace vedou oficiální politiku, přičemž více než polovina majetku je v rukou trustu, který sleduje vlastní linii. Není divu, že pozice venušské administrativy je velice vratká a Capitol na planetě může navenek působit dojmem, že je pod kuratelou ozbrojených sil, neboť ty vystupují jako majoritní složka administrativy (obchod, který obvykle převládá, je převažující částí v rukou Unicapital).

Víra, Bratrstvo a Cartel

Náboženské cítění Capitolu lze charakterizovat dvěma slovy: masivní a povrchní. Více než 90% občanů a příslušníků korporace navštěvuje pravidelně kostel. Ovšem prakticky stejné procento vnímá víru ve Světlo, Slovo a kardinála jako víceméně formální záležitost, jako součást běžného života, jako společenský standard.

Capitol produkuje naprosté minimum ‚přeběhlíků‘ směrem k Bratrstvu. Souvisí to s realitou korporálního života, v níž převládá racionalita, střízlivé uvažování a hrdost na vlastní status a způsob života. Občané prostě nemají potřebu měnit, své postavení považují za nejlepší možné v celém současném světě. Samozřejmě, vyskytnou se i fanatici, ale většinu přestoupivších tvoří kariéristé, sledující společenský vzestup.

Tento mělký přístup, na druhou stranu, produkuje velké množství kacírů. Denní realita je tvrdá a mnohdy dopadne na lidi plnou silou své nepříznivé strany. Zhroucení životních jistot otvírá verbířům Černé Legie cestu k duším zoufalých. Mnoho neuspokojených se vydává na temnou cestu, nechá se zlákat lákavým šepotem Semaiových lží, nebo neunes nápor každodenních starostí a stane se kořistí Muawijeho šílených vizí. Tito dva apoštolové mají v Capitolu nejpočetnější kulty přívrženců, Algeroth již podstatně méně, neboť možnost realizace v ozbrojených silách je značná. Capitol také vyniká vysokým standardem lékařské péče, takže ani Demnogonisovi se v jeho teritoriích příliš nedaří. Kulty Ilian v Capitolu prakticky neexistují, neboť občané díky svému racionálnímu myšlení nepodléhají touze po mystických uměních.

Bratrstvo tedy nemá s Capitolem příliš úzké vztahy, spíše formální. Rovněž vysoká míra ochrany, poskytovaná příslušníkům korporace před vnější mocí, je inkvizitorům trnem v oku. Navíc Capitol nechová nejvřelejší city k Imperiálu, chráněnci Bratrstva a neprojevuje přílišný zápal v boji s Cybertronicem; naopak s ním dosti často obchoduje a své právo na volný obchod i veřejně hájí. Sečteno podtrženo, je bilance Capitolu u kurie spíše záporná, což se korporace snaží vyvážit spoluprací v oblasti techniky, zejména letectva a důsledným postupem proti silám Černé legie.

Naproti tomu se Capitol hojně angažuje v Cartelu. Myšlenka jeho založení vzešla z této korporace a v první vlně personálu bylo 80% příslušníků Capitolu. Capitol, to je především obchod. Válka se vede jen v obraně, proti Černé legii a pokud je poškozen obchod. Ovšem efektivnější a levnější bývá se s protivníkem dohodnout.

Kapitolské jednotky jsou často zařazovány pod velení Cartelu, neboť mnoho důstojníků této organizace je původem z Capitolu.

Capitol se snaží uplatnit v Cartelu svůj vliv, uplácí, intrikuje a upevňuje svou moc a postavení. V tom je jeho největší síla. Přes složité struktury Cartelu dokáže Capitol často dosáhnout svého cíle s minimem vynaložených prostředků.

Válka je drahá. Byznys je vše. Capitol.